

giftermaal. Et saadant er det, der var Tale om imellem Søfortarkivet og Sø- og Handelsretten. Jeg finder det fuldkommen rigtigt, at Ministeren i særdeles høi Grad har iagttaget Søfortarkivets Interesse, men mig forekommer det, at Regjeringen, betragtet som Helhed, ikke skal se, og ikke har skullet se, udelukkende hverken paa Søfortarkivets Interesse eller paa Sø- og Handelsrettens Interesse, men den har skullet stille sig paa et overordnet Standpunkt og spørge om, hvilken Løsning der vel overhoved mest stemmer med Statens og det Heles Lær. Og hvis det var muligt at finde en Løsning, hvorved begge Instituters Lær varetoges paa en saadan Maade, at Staten i det Hele er tjent dermed, saa maatte man trænge de forskjellige Sympathier og Antipathier tilbage og finde sig i et Fornuftgiftermaal, uden Hensyn til at brændende Kjærlighed ikke var tilstede.

Ordføreren: Hvad angaar Forslaget under Nr. 61, skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig at ville være meget haardt, om Thinget, efterat Ministeren er gaaet ind paa en saa betydelig Nedsættelse af det oprindelig forlangte Beløb, som fra 500,000 til 430,000 Rd., da at ville tvinge ham end yderligere ned med 30,000 Rd., saaledes som Udvalgets Mindretal vil det. Hvad Forslaget under Nr. 65 angaar, da maa jeg tillade mig overfor de ærede Medlemmer for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) at oplæse § 4 af Loven om Søværnets Ordning. Den lyder saaledes: „Der foretages en aarlig Udrustning til Krigsskibe, beregnet paa en Udgift, der svarer til Skibsbesætninger af tilsammen omtrent 1200 Mand i 6 Maaneder.“ Den Udrustning, som Ministeriet har foreslaaet, gaar saa langt fra udover 1200 Mand i 6 Maaneder, at der tværtimod ikke er saa Lidet tilovers. Naar nu ærede Medlemmer have foreslaaet en Nedsættelse af 40,000 Rd. paa denne Konto, saa vil, hvis Forslaget vedtages, Loven ikke blive fyldestgjort. Hvad Søfortarkivbygningen angaar, maa jeg dog lige overfor det ærede Medlem, der sidst havde Ordet,

gjøre den ganske korte Bemærkning, at, naar der her skulde være Tale om et Fornuftgiftermaal, saa vil efter mit Kjendskab dels til Finantsudvalgets og dels til Thingets Stilling til denne Sag, et Giftermaal, der blev indgaaet mellem Søfortarkivet og det meteorologiske Institut, være et langt fornuftigere end det andet af ham omtalte; thi det har al mulig Udsigt til at faae Thingets Billigelse, hvorimod der ganske sikkert vil være megen Tvivl om, at Thinget vilde være gaaet ind paa at bevilge de fornødne Penge til en Bygning, sælles for Søfortarkivet og Sø- og Handelsretten. Jeg skal nu ikke gaa nærmere ind herpaa; men de ærede Medlemmer ville maasse erindre fra Forhandlingerne ifjor de meget stærke Ytringer, der fra forskjellige Sider her i Salen saldt imod, at Staten alene paatog sig Udgiften til Sø- og Handelsrettens Lokale.

Marineministeren: Jeg har begjært Ordet for at tage det af mig stillede Forslag under Nr. 66 tilbage, idet jeg, hvad jeg før udtalte, slutter mig til Udvalgets Endringsforslag, og mit Forslag bliver saaledes overflødig.

Formanden: Forslaget under Nr. 66 er saaledes taget tilbage. Jeg skal spørge, om Noget optager det.

Da Ingen optog Forslaget, var det saaledes bortfaldet.

Marineministeren: Jeg skal endnu blot tillade mig at knytte to korte Bemærkninger til, hvad vi hørte for lidt siden. Først skal jeg lige overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) tillade mig at udtale, at han har en ganske besynderlig Maade at opfatte og fortolke mine Udtalelser paa. De Ytringer, hvormed jeg ledsagede min Erklæring om, at jeg kunde lade mig nøie med den Bevilling til det meteorologiske Institut, som af Udvalget er foreslaaet, gav han en Udydning, som om jeg ikke vidste, ikke var paa det Rene med, hvad der skulde foretages. Jeg udtalte, at hele dette Institut